

være det ærede Medlem taknemmelig for, at han, efterat have meddeelt det uhyggelige Forhold, som skulde have givet Anledning til Afgiften, oplyste, at det var at føre tilbage til en meget fjern Fortid, til den catholske Tid. Jeg skal lade det henstaae uafgjort i dette Dieblif, hvorvidt den meddeelte historiske Oplysning er fuldstændig rigtig eller ikke, men en Kjendsgjerning er det under enhver Omstændighed, at for Dieblifket paahviler den aarlige Afgift af en Tønde Havre Grevskabet Langeland, og saavidt Noget kan mindes, har den bestandig paahvilet Grevskabet, og da Grevskabet Langeland selvfølgelig ikke kan komme ind under de Stiftelser, som i Lovens Indledning nærmere ere omtalte, forekommer det mig at være en Selvsølge, at den omspurgte Afgift ikke kan komme ind under de Afgifter, der ifølge Loven skulle converteres. Spørgsmaalet forekommer mig isærligt ikke at være af nogen overdreven stor praktisk Betydning. Jeg har allerede oplyst, at Taxationscommissionen, idet den lod den omstridte Afgift vedblive, nedsatte forholdsvis Kjøbesummen for Grevelodderne. Skulde nu den trufne Bestemmelse blive forandret, saaledes at Havreaafgiften bortfaldt, maatte det blive en ligefrem Følge, at Kjøbesummen for Grevelodderne i samme Forhold, hvort den er bleven nedsat, maatte blive forhøiet. Det vil endydermere af det, jeg har tilladt mig at anføre til nærmere Belysning af Sagen, upaatvilelig fremgaae for det ærede Medlem, at denne anden Deel af Forspørgslen dreier sig om et i høi Grad indviklet Forhold, som helst maatte søges afgjort paa en anden Maade, og det forekommer mig at være naturligt, at saavidt de Paagjældende ikke ere fornøjede, hvad der jo fremgaaer af den ærede Forspørgers Foredrag, med den trufne Afgjørelse, maae de indgive et Andragende desangaaende, et Andragende, som dernæst maa være Gjenstand for Forhandling med Grevskabet Langeland og de vedkommende Beneficiarer, og skulde der da vedvarende blive truffen en Afgjørelse, som vilde gaae de Paagjældende imod, vil der jo være endnu en Vej forbeholdt for dem, nemlig at søge Regres ved Domsstolene.

P. C. Olsen: Hvad den første Deel

af Forespørgslen angaaer, da skal jeg takke de høitærede Ministre. Det Svar, jeg har modtaget, har for mig været tilfredsstillende. Hvad den anden Deel angaaer, da skal jeg ikke forsøge denne Sag videre, men kun gjøre den ene Bemærkning, at de Efterretninger, jeg har faaet om Sagens Sammenhæng, ikke ganske stemme med dem, den høitærede Kirke- og Underviisningsminister nu har fremsat, nemlig med Hensyn til det ene Punkt, at den høitærede Minister sagde, at der ved Taxationen var taget Hensyn til denne Tønde Havre, og at denne var taget i Betragtning ved Ansættelse af Kjøbesummen. Det, man anfører over, er netop, at den ikke er tagen i Betragtning, at den vel har været omtalt, men at man, uden at der er Tale om den i Taxationsforretningen, bagefter er kommen og har affordret den. Jeg kan naturligvis ikke, og tør ikke her paa dette Sted afgjøre, hvilke af disse to Beretninger der er den rigtige; der er en Uoverensstemmelse mellem dem, og dette forandrer jo ganske naturligt Forholdet; thi dersom det forholder sig saaledes, at denne Tønde Havre virkelig er bleven Kjøberne godtgjort ved Ansættelsen af Kjøbesummen, saa have de jo i Grunden Intet at beklage sig over, og saa kan man kun sige, at det er en formel Føl, der er indløben, naar den ikke er bleven omsat i Byg. Det er imidlertid ikke dette, man klager over, men, som jeg tillod mig at anføre, man klager over, at man, bagefter at Taxationen er afholdt og underskrevet af begge Parter, er kommen og har affordret dem ikke alene denne, men mange flere Byrder ud over; hvad Taxationsforretningen har indholdt, og at Ministeriet nu har fritaget dem for alle de andre, men ikke for denne ene. Det er dette, der har foranlediget Tvivl hos Høsterne, saa at de have ønsket, at jeg vilde drage denne Sag frem. Jeg finder imidlertid efter det Svar, jeg har faaet af den høitærede Minister ikke Anledning, til at forsøge denne Sag videre fra min Side.

Da ellers Ingen ønskede at udtale sig, erklæredes Forespørgslen sluttet.

Formanden: Dagsordenen er hermed